

Evropská unie se připravuje na válku s Ruskem

 tadesco.org/europska-unia-sa-pripravuje-na-voynu-s-ruskom

To, o čem se dosud jen šuškal v zákulisí různých summitů, přestalo být tajemstvím. Minimálně pro dvě zakládající země EU, Německo a Francii, už není přímý vojenský konflikt s Ruskem jen geopolitickou hypotézou, ale možnou realitou.

To bezpochyby udává nový tón ve dvoustranných vztazích s Ruskem a mění rovnováhu sil v EU i NATO.

Skutečnost, že Německo má v úmyslu změnit Bundeswehr na nejsilnější armádu v Evropě, je zřejmé z přidělených prostředků na obranu. Berlín chce utratit nejméně sto miliard eur. Federální německá vláda vypsala armádě v době energetické krize a rostoucí inflace doslova astronomický šek.

„Zbraně místo másla“

Není na škodu připomenout si autora tohoto hesla. Nebyl jím nikdo jiný než zástupce Adolfa Hitlera. Přesně před 86 lety ho vyslovil Rudolf Hess. S vysvětlením, „chceme-li mít dostatek másla, nejprve je třeba mít dostatek zbraní. Jinak nám jednoho dne vezmou i poslední máslo“.

Těžko říci, zda si autoři projevů současného spolkového kancléře vzpomněli na tato slova jednoho z hlavních nacistických zločinců. Nyní pro změnu na odůvodnění takových kolosálních jednorázových výdajů na německou armádu použili jinak formulovaný slogan. „V sázce je bezpečnost naší země,“ zní.

I Paříž se „připravuje na válku“

Francouzské zdroje pro armádu mají „s přihlédnutím k novým hrozbám“ dosáhnout přibližně 44 miliard eur. Samozřejmě, není to srovnatelné s německými. Ale důležitá je rétorika. V revizi národní

vojenské strategie je jasně řečeno, že „armáda zvyšuje morálku a připravuje se na válku“.

A takto to Francouzům „servírují“ i vlivné noviny Le Figaro. Jen pro připomenutí. Jedná se o „hláskou troubu“ pravice vlastněnou společností Dassault Aviation. Výrobce slavných stíhaček Rafale a dalších vojenských výrobků. Hlavním zákazníkem společnosti Dassault Aviation products je „náhodou“ francouzské ministerstvo obrany.

Takže Francie, se kterou Rusko soucítila, když jeho obyvatele zabíjeli radikální islamisté, se dnes bez váhání chystá namířit zbraně na Moskvu. A francouzští politici k tomu vyzbrojují armádu a zároveň připravují veřejné mínění.

Že ve Francii vyhraje zdravý rozum, zatím nelze doufat. Ale proč se vlastně francouzský prezident rozhodl vykročit po cestě stupňování napětí?

Ti, kdo jsou obeznámeni se situací malého francouzského kontingentu umístěného v Rumunsku, tvrdí, že v současnosti se francouzská armáda duchem a vybavením příliš neliší od té, která utíkala po Smolenské cestě za dob Napoleona z Moskvy zpět do Paříže.

Francouzi přijeli do Rumunska po zahájení ruské operace na Ukrajině. Jejich úkolem je „chránit východní křídlo NATO“.

Jenže francouzští poslanci, kteří přišli na inspekci základny v Rumunsku zjistili, že vojáci stále žijí ve stanech. Topí si svépomocí a v noci se nemohou pořádně vyspat, protože je otravují štěnice. A jídlo je téměř nestravitelné.

Francouzští poslanci si proto ve zprávě, kterou předložili parlamentu, položili otázku, zda „tohle má být způsob, jak chceme pobývat Rusko?“

Tak či onak, poslanci jsou „jen civilisté“. Mnohem vážněji ale znějí slova, která řekl bývalý náčelník francouzského generálního štábu Pierre de Villiers. Ten svého času francouzskému prezidentovi na rovinu „vytmavil“, což si myslí o armádním rozpočtu. A o „poklonkování se“ Bruselu.

Nakonec složil funkci a dal se na psaní. Nyní vydává svou pátou knihu vzpomínek a úvah. A je docela „upřímný“.

Ukrajinský konflikt prospívá jedině USA

Generál ve výslužbě uvedl, že „současná eskalace konfliktu na Ukrajině je prospěšná výlučně pro USA. Evropa tam nemá a nemůže mít žádné zájmy. Jedině problémy“.

Ve francouzské společnosti podle něj nyní postrádá velmi důležitý faktor. A to jednota v chápání národních zájmů. „Jestli jdete na frontu, musíte pochopit, co a koho budete chránit,“ přizvukuje.

Koncept rozvoje francouzských ozbrojených sil se podle generála celá desetiletí zakládá na myšlence „expedičních sil“. De Villiers jasně varuje, že tento přístup nepočítá se střetem se silným nepřítelem a vojenskými operacemi vysoké intenzity.

Podle bývalého vysoce postaveného a tedy velmi dobře informovaného velitele francouzských ozbrojených sil nemá armáda jeho země dostatek prostředků. Což nelze napravit jen tak narychlo během několika měsíců.

Některé země EU jako například Německo možná dokáží narychlo citelně zvýšit vojenské rozpočty. Jiné jsou snad schopny „přihodit armádě“ pár miliard navíc. Ale další nejsou ve stavu přidat ani euro.

Pouze silné řeči?

Ukazuje se, že celý tento „humbug“ je podle všeho jen další rozbuška možných sporů a krizí v rámci „sjednocené Evropy“.

Příklad. Itálie chtěla, aby Francie přijala tři a půl tisíce nelegálních přistěhovalců. Navzdory předběžnému příslibu se Paříž od celé záležitosti na poslední chvíli distancovala.

Mezi evropskými „partnery“ tedy neexistuje důvěra na mnohem méně významné úrovni. Není to ještě v otázce vážného vojenského konfliktu. Navíc s Ruskem. Jak budou v takové situaci schopni vybudovat jednotnou frontu?

V případě, že přimhouříme oči nad nejtemnějšími obdobími historie Evropy, možná je to všechno jen finta? Způsob, jak odvrátit pozornost evropské veřejnosti od skutečně existujících problémů. Jen snaha „potěšit“ Washington. A ukázat Pentagonu, že Evropa „cosi dělá“.

Byly časy, kdy se velkých evropských armád ve světě opravdu báli. Jenže armáda, která neví za co bojuje, s mizerným vybavením a jejíž vojáky po nocích koušou štěnice, je spíše k smíchu.

Rusko se nenechá zastrašit

Historická zkušenost Ruska s takovými konfrontacemi naznačuje, že se svou bojeschopností a téměř neomezenými zdroji v jakékoli oblasti nemusí propadat panice. A hlavně, Rusové dobře vědí, za co bojují. Ne poprvé v dějinách totiž opět brání svoji vlast.

Preložil g. / Zdroj: RIA Novosti